

ת"פ 38394/07/14 - מדינת ישראל נגד יקיר גבסו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38394-07-14 מדינת ישראל נ' גבסו(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד טל מושקוביץ

המאשימה

נגד

יקיר גבסו (עציר) על ידי עו"ד גבי טרנשוולי

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בעשרים עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעשרים עבירות של מידע כוזב או פלט כוזב במחשב, לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים, תשנ"ה - 1995 (להלן: "**חוק המחשבים**").

2. על פי עובדות כתב האישום בין החודשים מרץ - מאי 2014, פרסם הנאשם בעשרים הזדמנויות, מודעות באתר האינטרנט "יד 2" בהן הציע טלפונים ניידים למכירה (להלן - המודעות). על פי הפרסום, שכלל מידע כוזב ומצג שווא, החנות האינטרנטית "מדיה פון" מציעה מבצע לזמן מוגבל של מכירת טלפונים ניידים חכמים מקוריים וחדשים מסוג "אייפון" של חברת "אפל" או "גלקסי" של חברת "סאמסונג", עם מערכת הפעלה מקורית, המיוצר בסין. כן פורסם כי המכשירים יסופקו בתוך 24 שעות ממועד התשלום וכי המלאי מוגבל.

3. השיטה בה פעל הנאשם היתה כדלהלן:

הנאשם פרסם במודעות את מספר הטלפון שברשותו. בחלק מהמודעות ציין כי איש הקשר הוא "מדיה פון" או "גיא" או "מנחם" והזדהה בפני הפונים בשם זה. הנאשם הציג לפונים מצג שווא לפיו "מדיה פון" היא חנות גדולה, הממוקמת בתל אביב, ומחזיקה מלאי טלפונים ניידים חדשים ומקוריים שיוצרו על ידי חברות "סמסונג" או "אפל". לשאלת הקונים השיב כי "מדיה פון" רוכשת כמות גדולה של טלפונים מהיצרן במחיר מוזל ועל כן מוכרת במחיר זול גם כן. הנאשם ציין בפני קונים שביקשו לאסוף את המכשיר שרכשו מהחנות, כי מסירת המכשיר באמצעות שליח היא עדיפה.

לנאשם חשבון בנק בבנק הדואר, כרטיס אשראי נטען של בנק הדואר על שמו של אדם בשם מנחם גילדוב. על פי הנטען פנה הנאשם למר גילדוב בשנת 2014

עמוד 1

וביקש ממנו להנפיק עבורו כרטיס אשראי כאמור, תוך שציין בפניו כי עקב הרשעות קודמות נמנע ממנו להנפיק כרטיס אשראי. הנאשם הבטיח למר גילדוב כי לאחר הנפקת הכרטיס יעביר אותו על שמו, אך לא עשה כן. הנאשם הציג לקונים מצג שקרי לפיו לאחר ביצוע התשלום והצגת אסמכתא, יישלח אליהם המכשיר שרכשו באמצעות שליח. הנאשם הורה לרוכשים לבצע העברה בנקאית לחשבונם האישי בבנק הדואר או להפקיד את הכסף לכרטיסי האשראי הנטענים כאמור לעיל. לאחר שהועבר הכסף התבקשו הקונים להציג אסמכתא לתשלום באמצעות הודעת "וואטסאפ". הנאשם לא סיפק לקונים את הטלפונים אותם רכשו, ולא הייתה לו כל כוונה לספק להם טלפונים אלה. הנאשם התחמק מהקונים שניסו ליצור עמו קשר. בחלק מן המקרים הוסיף להונות את הקונים תוך יצירת מצג שווא כי הטלפון שרכשו הוזמן ונשלח אליהם באמצעות שליח. קונים שהבינו כי הנאשם הונה אותם והזהירו אותו כי יפנו למשטרה, קיבלו ממנו מכשיר טלפון מזויף, לעיתים משומש, שהתקלקל בחלוף ימים ספורים של שימוש.

4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעניין העונש וכי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר.

תסקיר שירות מבחן

5. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 1/4/15 וממנו עולה כי הנאשם בן 22, רווק, עצור מזה כתשעה חודשים בכלא "מעשיהו". הנאשם סיים 10 שנות לימוד ונשר מהמסגרת הלימודית בשל קשיים לימודיים. לנאשם שני אחים ולדבריו התמודד מגיל צעיר עם מצב כלכלי קשה בביתו ועבד בעבודות מזדמנות בתחומים שונים על מנת לסייע בפרנסת משפחתו. בשל מעורבותו בפלילים, לא גויס לצבא.

6. אשר לביצוע העבירות מסרה קצינת המבחן כי לדבריו הנאשם הרקע לביצוען הוא איום לפינוי משפחתו מביתם נוכח אי תשלומי משכנתא. לדבריו לא הייתה בפעולותיו כוונה פלילית ואת רווחיו, העביר להוריו בסכומים קטנים על מנת שלא לעורר את חשדם. הנאשם התקשה לקחת אחריות על הפגיעה שהסב לנפגעי העבירה. שירות המבחן התרשם כי דרכי ההונאה בהן השתמש הנאשם הובילו לתחושת שליטה וכוח. אלה בצירוף הפיתוי הכספי והרצון לסייע למשפחתו, הובילו לקושי להפסיק את ביצוע העבירות.

7. קצינת המבחן התרשמה כי כישלונות קודמים של הנאשם בבית הספר ובצבא, לצד היעדר פניות של הוריו לקשייו, נוכח מצבם הכלכלי הקשה שהתדרדר עוד בשנים האחרונות, הובילו אותו לביצוע עבירות שהסבו לו תחושות כוח ושליטה. קצינת המבחן סברה כי מעצרו הנוכחי של הנאשם בסמיכות לאחר מתן גזר דין בעבירות קודמות, מצביע על קושי בהפנמת סמכות החוק והיעדר הרתעה. עוד הוסיפה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה לבחון את הבעייתיות בהתנהגותו ונוקט בעמדה מצמצמת ומפחיתה. הנאשם בעל דפוסים מושרשים של עבריינות בתחום המרמה ורמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו גבוהה. בנסיבות אלה ונוכח האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית וקונקרטית דוגמת מאסר, אשר תמחיש לנאשם את חומרת מצבו וחומרת מעשיו ובנוסף המליצה לפצות את המתלוננים.

ראיות הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הגישה גיליון שימוע לעובד שירות (ת/1) והעתק גזר דין שניתן נגד הנאשם בת"פ (נת') 41917-05-12 (ת/2).

9. ב"כ הנאשם הגיש העתק הזמנת פרסום לחבילת מודעות (נ/1) ומזכר מיום 10.7.2014 (נ/2). בנוסף העידו אביו ואמו של הנאשם.

10. האב תיאר את בושתו נוכח מעשי בנו. לדבריו, נקלע לחובות קשים בעסקו והוכרז כפושט רגל. בנסיבות אלה לא התפנה לילדיו ובכלל זה לנאשם שניסה לסייע לו בפרנסת המשפחה והעביר אליו סכומי כסף, אשר סבר כי הרוויח מחלוקת פליירים. אביו הוסיף וסיפר כי הנאשם נתון במעצר מזה כעשרה חודשים, והוא התרשם כי הנאשם למד את הלקח בתקופת מעצרו והבין כי אין הצדקה לעבור על החוק.

11. אמו של הנאשם ציינה את חומרת מעשיו ותיארה את המצב הכלכלי הקשה בבית. לדבריה הנאשם נשר מלימודיו לאחר שלא יכלו לספק לו ספרים ללימודיו ואוכל. היא תארה כי אין להם תמיכה ממשפחה מורחבת והיא מתקשה לספק את צרכיהם הבסיסיים של שלושת ילדיה. האם תיארה כי הנאשם בוכה, מצטער ומתחרט על מעשיו.

טיעוני הצדדים לעונש

12. באת כוח המאשימה עמדה על החומרה במעשיו של הנאשם, אשר פגע בערכים המוגנים של הזכות לחופש בחירה ולחופש פעולה, עשיית שימוש בקניינו של אדם, בטחונו הכלכלי והיכולת לתת אמון. עוד יש להגן על תקינות הפעילות במרחב האינטרנטי נוכח העובדה שפגיעה נעשית מתוך הבית תוך שמירה על אנונימיות מוחלטת. ב"כ המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם הובילו לפגיעה משמעותית ברכוש המתלוננים ובקניינם, בחופש הפעולה שלהם לעשות שימוש בכספם לפי רצונם, וכן הוסיפה כי הנאשם פעל באופן שיטתי ועקבי ופגע במתלוננים רבים, וכך צבר סכומי כסף לא מבוטלים. הנאשם תכנן את מעשיו באופן קפדני ובכלל זה המידע שפרסם בהודעות, שנועד ליצור מצג שווא ואופי התשלום תוך התחזות לאחר. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא ולולא נתפס ונעצר, היה יכול לפגוע ולהפיל ברשתו עוד קורבנות רבים. חרף נסיבות חייו הקשות, פעל הנאשם מתוך בצע כסף וניצול תמימותם של קורבנותיו. הנאשם היה מודע למעשיו ולעצם המעבר על החוק ולמעשה תקופה קצרה טרם ביצוע המעשים נושא תיק זה, הורשע בבית משפט שלום בנתניה בביצוע עבירות דומות, כך שלא ניתן להטיל ספק ביכולתו להבין את הפסול במעשיו ואת הנזקים להם גרם.

13. ב"כ המאשימה טענה כי לכל זוג עבירות של מידע כוזב וקבלת דבר במרמה מתחם הולם של חודש עד שישה חודשי מאסר בפועל. מתחם זה יש לצבור, שכן מדובר בעשרים עבירות.

14. אשר לעונש המתאים מסרה ב"כ המאשימה כי מחד הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו וחסך

מזמנם של בית המשפט והעדים הרבים. כן נטל הנאשם אחריות למעשיו. מאידך לנאשם עבר פלילי בעבירות דומות והעבירות בתיק זה בוצעו בתקופה בה היה צריך לבצע עבודות שירות, מה שמעיד על זלזול בהזדמנות שניתנה לו. שירות המבחן העריך את דפוסי התנהגותו כדפוסים מושרשים של עבריינות בתחום המרמה. הנאשם מתקשה להפנים את מורא החוק ולכן אין המלצה טיפולית בעניינו.

15. ב"כ המאשימה עתרה להטלת עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל עבור כל אירוע וטענה כי יש לחפוף חלק מהמתחמים באופן שייגזרו עליו 28 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסרים המותנים של 8 חודשים וארבעה חודשים, כך שיחפפו זה לזה באופן חלקי זה לזה כך שיוטלו על הנאשם 10 חודשי מאסר מהם שמונה במצטבר וחודשיים בחופף כך שירצה סך הכל 36 חודשי מאסר, לצד פיצוי למתלוננים. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי נותרו לנאשם לרצות 76 ימים בעבודות שירות שיצטברו לעונשו.

16. בא כוח הנאשם טען כי מעשיו של הנאשם נעשו על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלעה משפחתו. לדבריו מדובר בבחור צעיר, שהודה ונטל אחריות למעשיו. ב"כ הנאשם הדגיש כי נסיבותיו האישיות של הנאשם קשות ביותר, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ומעדות ההורים. עוד הוסיף כי הנאשם נותר במעצר רק משום שלא הייתה להוריו חלופת מעצר טובה להציע לו.

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הנאשם הזדהה במרבית המקרים בשמו המלא, והזמין את מודעות הפרסום תוך שמסר את פרטיו (נ/1) ועל כן הטענה כי פעל באנונימיות - אינה נכונה. חלק מהרוכשים קיבלו מכשיר לשביעות רצונם, חלק קיבלו את כספם חזרה כפי שעולה ממזכר נ/2. לדידו הגבול בין עבירות לפי חוק הצרכנות של הספקת מוצר לא נכון או אי הספקה, לבין עבירת המרמה, הוא דק מאוד, ועל כן העובדה שהנאשם נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי בעניין זה היא משמעותית מאוד. החקירה כנגד הנאשם החלה בעקבות תלונה אחת, שהובילה את החוקרים לבית הנאשם, שם נמצא קלסר לקוחות מסודר, הכולל תעודות משלוח וחשבוניות. מי שפועל בכוונת מרמה לא פועל בצורה כל כך מסודרת. מדובר באדם שניסה להקים עסק ונכשל. אומנם לנאשם עבר פלילי בעבירה דומה, אולם נסיבות ביצועה שונות בתכלית. שם מדובר בתקופה ארוכה יותר שזה פרסמו הנאשמים מודעות על מוצרים שלא היו כלל בידיהם, גבו כספים ולא סיפקו את המוצרים ובחלק מהמקרים איינו על מי שביקש את הכסף חזרה.

18. ב"כ הנאשם הציג אסופת פסיקה וטען שממנה עולה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בפועל. ב"כ הנאשם סבר כי מדובר במסכת עובדתית אחת ולכן יש לקבוע מתחם אחד לכל המעשים. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם וכי המאסר המותנה יוטל בחופף. לחלופין ביקש להטיל עליו עונש מתון ולהוסיף תקופה קצרה על התקופה אותה מרצה. ב"כ הנאשם לא התנגד להטלת פיצוי נוסף לרכיב המאסר. באשר להפקעת עבודות השירות - זו נובעת ממעצרו ואין זה ראוי להעניש אותו על הפקעה זו.

19. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו. לדבריו נטל כסף מאנשים על מנת למכור להם מוצר, עם זאת ציין כי במספר מקרים הרוכשים לא קיבלו את המוצר שהזמינו. הנאשם חש צער וחרטה עמוקה על מעשיו וביקש להביע התנצלותו בפני הקונים והבטיח להחזיר להם את כספם.

דין והכרעה

20. כמצוות תיקון 113 לחוק, עלי לקבוע ראשית האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים. הנאשם הורשע בביצוע 20 עבירות של קבלת דבר במרמה וב-20 עבירות של מידע כוזב או פלט כוזב ממחשב. המאשימה סבורה כי על כל צמד עבירות לפי החוק וחוק המחשבים יש לקבוע מתחם עונש נפרד ובהתאם - לקבוע מתחם לכל אירוע, כאשר השוני בין המקרים נעוץ בזוהר המרומים.

21. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה ואין תמימות דעים ביחס לשאלה זו. גישה אחת היא גישתם של כב' השופטת ברק-ארז וכב' השופט פוגלמן בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29.10.2014) (להלן: "ע"פ ג'אבר") לפיה ניתן לטעון כי כל עבירות המרמה בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת. גישה שניה היא גישתם של כב' השופט דנציגר בע"פ ג'אבר וגישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 27.8.2014) לפיה אף שמדובר במעשים שבוצעו במסגרת אותו מיזם עברייני, הרי ניתן להפריד בין המעשים ומשכך יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהמעשים.

22. מצאתי כי במקרה שלפני, למרות ריבוי המעשים וריבוי העבירות, יש לקבוע כי מדובר באירוע אחד. זאת, בשל הדמיון בין המעשים, ההופך את התנהלות הנאשם למסכת אחת, פירוק המעשים לגורמים וניסיון לקבוע מתחמים נפרדים לגבי כל אישום הוא מלאכותי בלבד ויש בכך כדי להפחית מחומרת המעשים שנעברו והראייה הכוללת של האירוע. לפיכך, כאמור, אני רואה במסכת כולה אירוע אחד, ולפיכך אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

מתחם העונש ההולם

23. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

24. עבירות המרמה נועדו להגן על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה, במקרה הנדון הנאשם רימה עשרות אנשים תמימים שכל רצונם היה לקנות מכשיר טלפון נייד. כמו כן נפגעו ערכים של שמירה על תנאי מסחר תקינים.

25. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא פגיעה ממשית. מעשי של הנאשם אינם קלים. ריבוי העבירות, התחכום וניצול המחשב והמרחב האינטרנטי לביצוע המרמה מדגישים ביתר שאת את הפגיעה בערכים המוגנים.

26. על החומרה שבעבירות המרמה ועל הצורך להחמיר בעבירות אלה חזר כב' השופט רובינשטיין בע"פ

3750/13 אריה גבעוני נ' מדינת ישראל ואח' (מיום 6.6.13);

"נאמר כבר לא אחת, כי חומרת העבירה ונסיבותיה, המשליכות על החשש לסכנה הנשקפת לציבור מן הנידון, כמו גם על אמון הציבור באפקטיביות האכיפה הפלילית, אינן מסתכמות בעבירות המערבות אלימות קשה גרידא. בהקשר זה, כתב חברי השופט פוגלמן על עבריינות כלכלית, כי "חרף אופייה 'הנקי' היא 'מלוכלכת' לא פחות, ונזקיה אף עולים במקרים רבים על נזקיהן של עבירות רכוש מסורתיות" (ע"פ 4666/12 גורביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2012); השוו לדברי השופט פרוקצ'יה בע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד נח(3) 250, 245 (2004)) (ר' פסקה ח לפסק הדין).

27. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה עיקרי, שכן הוא ביצע את העבירות על כל שלביהן כמבצע יחיד; הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי. הנאשם פגע בעשרות קונים וסך העסקאות שניתן היה לאמוד הגיע כדי ₪ 20,802.99; הנאשם ביצע את מעשיו על רקע מצב כלכלי קשה אליו נקלעה משפחתו ומתוך מחשבה מוטעית כי יוכל לסייע להם על ידי הונאת אחרים. מנגד העבירות בוצעו בתקופה של חודשים ובאופן יחסי סכום המרמה אינו גבוה.

28. בא כוח הנאשם טען כשיקול לקולא כי מעשיו של הנאשם הם על גבול עבירות לפי חוק הצרכנות והגיש מזכר נ/2 ממנו עולה כי חלק מהלקוחות קיבלו מכשירי טלפון לשביעות רצונם. בעניין זה ראוי להדגיש כי בעת גזרת העונש על בית המשפט להתייחס לעובדות המופיעות בכתב האישום בו הודה הנאשם ועליהן בלבד. על עניין זה חזרה רק בימים האחרונים כב' השופטת ע' ברון בע"פ 7349/14 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 14.5.15):

"יושם לב כי סעיף 40(ב)(1) לחוק מורה כי הנאשם (ורק הוא) רשאי להביא ראיות בשלב הטיעונים לעונש מבלי להידרש לרשות בית משפט - ובלבד שאלה אינן סותרות את שנטען על ידו בשלב בירור האשמה. ואולם סעיף זה אינו חל במקרים שבהם הנאשם הודה בעובדות כתב האישום - שכן סעיף 40(ד) קובע כי הכלל בדבר איסור הבאת ראיות חדשות כפוף לחריג אחד, והוא זה הקבוע בסעיף 40(ב)(2). השופט י' דנציגר עמד זה מכבר על התכלית שביסוד הסדר זה:

"משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום, משקף כתב האישום את הסכמת הצדדים לאמור בו, והדברים אף מקבלים משנה תוקף משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון עמו, במהלכו ניתנה לו ההזדמנות לשאת ולתת, תוך השפעה על עיצוב נוסח כתב האישום. משכך, וכפי שציינתי בעניין ח'טיב, כל חזרה מן ההסכמה בקשר עם עובדות ונסיבות ביצוע העבירה, שינוי שלה או הוספה לה, נדרשים לעמוד בתנאיו המחמירים של סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין: כי יהיה זה באישור בית המשפט, ובמקרים שבהם לא היתה לנאשם האפשרות לטעון את הטענה בשלב בירור האשמה או במקרים שבהם הוכחת אותן הנסיבות דרושה על-מנת למנוע עיוות דין." (עניין חנונה, בפסקה 54; ראו גם בעניין ח'טיב, בפסקה 26) (ר' פסקה 16 לפסק הדין).

לעניינו, משהודה הנאשם בעבודת כתב האישום, הרי שהודה הוא שפעל במרמה ומתחם העונש הראוי צריך לשקף את החומרה שבעבירות המרמה שעבר הנאשם באמצעות המחשב.

29. בהתחשב בכל אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

30. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשם יש לשקול בין היתר את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא.

א. **"הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו והפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם"** (ס"ק 1 ו-2) הנאשם בן 22, רווק ולא מצאתי נסיבות חריגות המצביעות על כך שעונש מאסר יפגע בנאשם באופן ניכר או שונה מאשר הפגיעה הנגרמת לכל אדם אשר נשלח לרצות עונש מאסר בין כותלי בית הסוהר.

ב. **"שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק"** - הנאשם הודה בביצוע מעשיו וחסך זמן שיפוטי רב.

ג. **"נסיבות חיים קשות של הנאשם, שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה"** - הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו על רקע מצב כלכלי קשה אליו נקלעו הוריו ולאחר ששמע מהם כי יש חשש שיפנו את בני משפחתו מביתם עקב אי עמידה בתשלומי המשכנתא.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם** - לנאשם עבר פלילי בעבירות של מידע כוזב או פלט כוזב במחשב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבוצעו בין השנים 2011-2012, עליהן הורשע בשנת 2013 ונדון לשישה חודשי עבודות שירות, שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים בעבירות של קבלת דבר במרמה, ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים בעבירות על חוק המחשבים, קנס ופיצוי. הנאשם ביצע את העבירות שלפני שעה שמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו וכן בשעה שביצע עבודות שירות.

31. עוד שקלתי את הצורך להרתיע את הנאשם, שכן הוא ביצע את העבירות בעודו מרצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות בתיק דומה בו ניתנה לו הזדמנות לשיקום והוא לא נשלח למאסר, וכן ביצע את העבירות שעה שמאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו. כמו כן מתסקיר שירות המבחן לא עולה אופק שיקומי, להפך קצינת המבחן ציינה כי מידת הסיכון להישנות עבירות מרמה הנלמדת מהנאשם היא גבוהה, וקצינת המבחן המליצה על ענישה שתציב לנאשם גבולות ברורים. עוד שקלתי את הצורך בהרתעת הרבים בשל השימוש הגובר במרחב הווירטואלי לצורך ביצוע עבירות.

32. לקולא שקלתי את העובדה הנאשם לקח אחריות על מעשיו הודה בביצוע המעשים וחסך זמן שיפוטי

רב. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע את העבירות שברקע מצוקה כלכלית קשה אליה נקלעה משפחתו והוא אדם צעיר בראשית דרכו שזהו מאסרו הראשון. כמו כן התחשבתי בתקופה בה שהה הנאשם במעצר וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

33. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 19 חודשי מאסר.

ב. אני מפעילה את המאסרים המותנים של 8 חודשים ושל 4 חודשים שהוטלו על הנאשם בת.פ. 41917-05-12 (שלום נתניה) בחופף זה לזה, שכן בית המשפט גזר שני מאסרים על תנאי לתקופות שונות שתהיינה מדתיות לסוג העבירה ולא כדי להחמיר עם הנאשם. תקופה זו תרוצה חציה בחופף וחציה במצטבר, כך שהנאשם ירצה עוד 4 חודשי מאסר במצטבר וסך הכל 23 חודשי מאסר מיום מעצרו. מאסר זה ירוצה במצטבר ליתרת ימי המאסר שנותרו לנאשם, אשר לא השלים את ימי עבודות השירות בתיקו הקודם.

ג. 10 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה של קבלת דבר במרמה.

ד. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק המחשבים.

ה. פיצוי למתלוננים שיחולק לכל אחד מהמתלוננים על פי הטבלה שצורפה לכתב האישום ובהתאם לסכומים המופיעים בה. סכום זה ישולם עד ליום 1.2.16.

ו. מאחר שהמכשירים הניידים שימשו את הנאשם לצורך ביצוע העבירות, אני מורה על חילוטם.

ניתן היום, ג' סיוון תשע"ה, 21 מאי 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.